

[Indenrigsministeren.]

vil medføre en ret væsentlig udjævning af skattetrykkene i området, og denne udjævning forøges gennem den særlige støtteordning til kommunerne, der efter det tidligere nævnte forslag til lov om en amtskommune for hovedstadsområdet skal finansieres og administreres af amtskommunen. Ved storamtskommunens etablering i 1977 vil der blive opnået en yderligere økonomisk udligning, idet det amtskommunale skattetryk inden for hovedstadsområdet vil blive totalt udlignet.

Endelig: da den foreslåede udligningsordning for hovedstadsområdet først træder i kraft den 1. april 1974, er de tre nugældende særlige udligningsordninger inden for hovedstadsområdet samtidig hermed foreslået forlænget for 1973-74.

Til sidst et par bemærkninger om inddelingen af kommunerne i Københavns amtsrådsreds. Der er foreslået en begrænset revision af den kommunale inddeling i Københavns amtsrådsreds, der var holdt uden for inddelingsreformen i 1970. Revisionen skal i hovedsagen kun berøre de mindre kommuner, og det skal tilstræbes, at kommunerne får en sådan mindstestørrelse, at man kan give den samme service.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i de fremsatte lovforslag, skal jeg anbefale forslagene til tingets velvillige behandling. Men det mest afgørende er, at vi nu kommer i gang med en ordning for hele dette store område.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen): I tilslutning til indenrigsministerens forelæggelse af forslag til lov om en amtskommune for hovedstadsområdet tillader jeg mig herved for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet.*

Det vil blive en af de vigtigste opgaver for amtsrådet ifølge det af indenrigsministeren fremlagte forslag at varetage regionplanlægningen for området. Den funktion i så henseende, der herved bliver tale om, er nærmere angivet i dette særskilte forslag til regionplanlægning. Forslaget bygger på den

toleddede hovedstadsordning, som regeringen går ind for.

Lovforslaget bygger i øvrigt i det væsentlige på skitsen i hovedstadsreformudvalgets betænkning fra april 1971. Skitsen er imidlertid ved forslaget udbygget til bestemmelser, der ved det foreskrevne samspil mellem amtsrådet, kommunerne og staten skulle give mulighed for og incitament til et løbende regionplanarbejde og tilsvarende sikre et samspil mellem disse tre parter ved regionplanens gennemførelse.

De mål, der tilstræbes ved forslaget, er samarbejde med regionplanforslagets udarbejdelse, offentlighed omkring planforslagets udformning, klar kompetencefordeling ved godkendelsesproceduren og ved planens påfølgende gennemførelse og denne gennemførelses effektivering over for borgerne gennem den enkelte kommunes beslutninger.

Vægten er og må lægges på, at hovedstadsområdet er en bebyggelses- og erhvervsmæssig helhed, og at der i konsekvens heraf må planlægges for hele området under ét.

De enkelte og mange led, der i hovedstadsområdet indgår i helheden, må have en tilsikret adgang til på et tidligt stadi i planlægningsprocessen at få mulighed for at redegøre for deres synspunkter og for at komme med eventuelle indvendinger mod forslaget, når dette foreligger efter en bearbejdning af de utallige enkeltheder til et planforslag udformet ud fra et helhedssynspunkt.

Men når godkendelse er meddelt af regionplanforslaget, må dette ud fra et tilsvarende helhedssynspunkt kunne følges op ved mere detaljeret planlægning. Da det her drejer sig om mindre områder inden for helheden, er det rationelt, at det først og fremmest er kommunerne, der får tillagt opgaven i så henseende.

Samtidig finder der imidlertid en udstrakt decentralisering sted fra boligministeriet til amtsrådet, der i byplanmæssig henseende i hovedstadsområdet overtager boligministeriets rolle som overordnet byplanmyndighed i forhold til kommunerne.

Om enkelthederne i disse mål, regionplanlægning for helheden og udstrakt decentralisering, skal jeg henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget.

[Boligministeren.]

Det forekommer desuden nødvendigt at gøre opmærksom på den betydning, det vil have, at der tilvejebringes en lov om regionplanlægning for hovedstadsområdet. Egnplanrådet har i december forrige år udsendt et forslag til en regionplan. Når man fra myndighedernes og offentlighedens side har kommenteret dette forslag, vil det blive udformet som et endeligt forslag til regionplan. Men en sådan plan vil kun kunne nå det tilsigtede mål, hvis planens gennemførelse er mulig, dvs. vil have bestemte kanaler at virke gennem. Selv om loven om en amtskommune for hovedstadsområdet først effektueres efter en forberedelsesperiode og det kommende amtsråd til sin tid må have adgang til at præge forslaget, vil en regionplanlovs eksistens allerede forinden styrke en regionplans virkninger, bl. a. fordi man vil kunne vide, hvad der i løbet af kort tid vil ske, og hvad der vil kunne gøres administrativt.

Det fremsatte lovforslag om regionplanlægning for hovedstadsområdet kan forventes i næste samling at få en parallel i et forslag om lands- og regionplanlægning for hele landet. Også uden for hovedstadsområdet må en regionplanlægning fremmes og lovordnes, og for hele landet er der et behov for en mere udbygget og systematisk landsplanlægning.

Der er ved det fremsatte lovforslag tale om at angive, hvad en af funktionerne for det kommende amtsråd bliver, nemlig regionplanlægning. Den målsætning, der er herfor, skulle kunne finde almindelig tilslutning. Om udformningen af bestemmelserne og deres samspil vil der selvsagt kunne forhandles.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling. Det igangværende regionplanarbejde må fortsættes, og det fortjener at blive underbygget af formålstjenlige lovbestemmelser.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om konsulære forbindelser.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 41) findes i tidenden sp. 3077).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for folketinget [af Skytte m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXIII) findes i tillæg A. sp. 2687, fremsættelsen i tidenden sp. 3117).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget. (Om folketingsmedlemmers orlov med vederlag) [af Skytte m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 167) findes i tillæg A. sp. 2685, fremsættelsen i tidenden sp. 3117).

Forslagene sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslagene direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. (Forhøjelse af dækningsprocent, pristalsregulering af dagpenge og kassernes forbrug af formue m. v.).

(Lovforslaget (nr. 121) findes i tillæg A. sp. 2001, fremsættelsen i tidenden sp. 2822).